

[Oluf Pedersen.]

givet Underskud. Selve Arbejdet har ikke betalt sig, medens Fortjenesten har ligget paa Svinekortene, og Svinekortenes Pris endog har været højere end Fortjenesten.

Lad os se paa, hvad Fortjeneste der har været paa Svineproduktionen op gennem Aarene. Hvis vi gaar ud fra de Tal, der foreligger fra Landøkonomisk Driftsbureau for de 11 Aar fra 1917—18 til 1927—28, vil man naa til, at der i Fortjeneste inklusive Betaling for Pasning har været 19 Kr. 58 Øre pr. stort Svin; men i det sidste Aar, 1934—35, under Ordningen har den tilsvarende Fortjeneste plus Betaling for Pasning udgjort 19 Kr. 92 Øre, altsaa praktisk talt det samme.

Jeg tror ikke, der vilde være nogen Risiko ved at frigive Produktionen. Jeg mener ogsaa at vide, at der har været Mulighed for at afsætte flere Svin til Tyskland end dem, vi i Øjeblikket afsætter dertil, saa at altsaa Svineproduktionsreguleringen i Øjeblikket fører til en Indskrænkning af den danske Landbrugsproduktion.

Om Fordelingen af Svinekortene mener jeg, at vi bør her paa Rigsdagen have alt det Talmateriale, der findes vedrørende den tidligere Produktion og Kortfordeling. Jeg har tidligere ved Behandlingen af Lovforslag om Svineregulering paavist, at set i Forhold til den tidligere Produktion forettede man Husmændene. Dengang protesterede man imod dette, men jeg noterer med Glæde, at det foreliggende Lovforslag bygger paa, at den Paastand, jeg har fremsat Gang paa Gang, er rigtig. Men det vilde være meget rart at faa Talmaterialet frem, saa at man kunde blive klar over, at der ikke er begaaet noget Uret mod de større Landbrug, saaledes som det siges fra konservativ Side. Jeg er kun glad over, at man erkender, at man har begaaet Uret over for Husmændene.

Med Hensyn til Smørordningen gik det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen stærkt ind for Mejeriforeningernes Krav, og paa eet Punkt er jeg ogsaa enig med Mejeriforeningerne. Det er med Hensyn til at give dem Ret over det, som Smørret er værd. Derimod maa jeg selvfølgelig afvise Tanken om, at man skulde gribe ind over for Margarineproduktionen, oven i Købet at man skulde vedtage, at der ikke maa købes Varer i Udlandet til Margarineproduktionen. Enhver, der er en lille Smule inde i økonomiske Forhold, ved, at hvis vi køber Varer fra Udlandet, betyder det, at vi faar øget Eksport. Jeg kan i og for sig ikke forstaa, hvilken Begrundelse Mejeriforeningerne har

for et saadant ganske urimeligt, landbrugsfjendtligt Krav som det ikke at maatte købe Varer i Udlandet. Man skulde ikke tro, det var Mejeriforeningernes Ledelse, der kunde finde paa den Slags.

Naar det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen fortæller om de mange Hundrede Millioner Arbejdstimer, der kunde være vundet, hvis vi spiste Smørret selv i Stedet for at sende det til England og Tyskland, saa er det saa urimeligt, at det kun kan glæde mig, at den Slags Krav bliver motiveret paa den Maade, som de blev. Hvis vi spiser Smørret selv, ja, saa har vi ikke noget at eksportere, ikke noget at betale de Varer med, som vi skal have hjem fra Udlandet. Hvis man gik den Vej, spiste Smørret selv i Stedet for at eksportere det, altsaa satte Bom for Margarineproduktionen, vilde det være til stor Ødelæggelse for det danske Samfund. Det kan ethvert Barn se, og det burde ogsaa det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen kunne se.

Med Hensyn til Kreaturafgiften da mener jeg, den burde ophæves. Et Forhold som det, at Staten opkøber Udsætterkøer og sælger dem igen til en noget mindre Pris og derved af Statskassen tager et Beløb, som drejer sig om 40 Øre aarlig for hvert Landbrug, synes jeg er helt urimeligt at opretholde. De 40 Øre pr. Landbrug tror jeg, Landbruget godt selv kunde betale, og jeg tror oven i Købet, at det faar Lov til at betale dem med Renter, naar det gaar via Statskassen.

Hvad angaar Bekæmpelsen af Tuberkulosen, saa har der jo været gennemført Foranstaltninger i tidligere Tid. Jeg nævner her, at man har udryddet Tuberkulosen paa Bornholm uden at have en Lovgivning som den, her er Tale om. Der er utvivlsomt en Fare ved hele den Metode, man er inde paa med at give Tilskud til Kreaturer, der er syge, medens man ikke giver til de sunde, saadan at man betaler de syge Kreaturer med en højere Pris end de sunde. Det er i og for sig ganske urimeligt.

Der er for mig ingen Tvivl om, at Slagtermestrene har Forbrugerne bag sig, naar de protesterer mod Afgiften paa Kreaturer og paa Svin. Jeg finder, at det er urimeligt, at danske Producenter ikke maa have Lov til at sælge til danske Forbrugere uden Statens Indblanding. Det er efter mit Skøn en Krænkelse af Grundlovens Krav om Næringsfrihed.

Retsforbundet er ligesom Venstre principielt Modstander af Ordningspolitikken, men vi er i Modsetning til Venstre Modstandere baade i Teori og i Praksis. Jeg vil